

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Zsef Zelmos
 ECZEN BEN
 töltésű ásvány-
 m.: Bikszádi,
 ni, Borszéki, Bu-
 y, Hunyadi, Vic-
 kai, Csizi, Emsi,
 Gleichenbergi,
 ndai, Karlsbadi,
 lipiki, Luhi-Mar-
 oi, Marienbadi,
 es, Parádi, Ro-
 lvator, Seltersi.

ovábbá:
 ni juh-turót,
 a törött festéke-
 s az ujonnan
 esclint marha,
 száj- és köröm-
 — Denaturált
 utányos áron.
 endelések azon-
 san eszközöltet-

n-gymnasium
 mmel megdélvezve és két
 zgal terhálva, közép-
 gál a kintlakó tanulókon
 tanítását is elfogad.
 megnevelés és a tanulókat
 en és bérmentve.
 agató és tulajdonos:
 holz Ferencz,
 pl. gymnasiumi tanár.

LALTATNAK.

AROLY-ház.

Előzetes árak:
 Helyben és postán küldve.
 Egy évre 10 frt.-k.
 Fél évre 5 frt.-k.
 Negyed évre 3 frt.-k.
 Egyes szám 5 kr.
 A lap szellemi részét illetőleg
 felelős szerkesztő: Nagy-határ-
 szónok, 1884. évi. Nagy-határ-
 szónok, — a szerkesztőség
 meztve küldendő.

Bizalmas hírek:
 TOLÓDI K. LAJOS köny-
 kereskedésében a kiadóhiv-
 talban KUTASI IMRE köny-
 nyomdájában a postahivatal-
 oltán.

Hirdetési díj:
 Egy hasábolj határoztat 5 kr.
 Nagyból terjedelmű a többes
 hirdetések díja szerint a te-
 lesőbb árértékűnek fel.
 Helyesdj minden kőből belkta-
 kár: 30 kr.
 Hirdetési tárgyat a kiadóhivatal-
 foglaló udvarán sora 50 krajcz-
 r.
 „Nyilat”-ban megjelent híre-
 mény minden part sora 50 kr.
 Hirdetés felvételnek a kiadó
 hivatalában, KUTASI köny-
 nyomdájában, valamint KÖRÖSI
 MAN H. könyv. irodájában is,
 név nélkül vagy bérméltósági
 vállaltat: levelek nem vétel-
 nek ágyalmba.
 Kéziratok vissza nem
 adtnak.

A király Debreczenben.

(ryz.) Hova-tovább nagyobb hullámo-
 kat kezd vetni a Felsége idejövételének,
 illetve fogadtatásának kérdése.
 Párt- és osztálykülönbség nélkül már
 kifejezést is nyert a város közönségének
 óhajátása azon beadványban, melyet dr.
 Király Ferencz országgyűlési képviselő több
 tekintélyes polgár hozzájárulásával városunk
 polgármesteréhez intézett.
 E beadványnak tartalmát egy a »Deb-
 reczen«, valamint a »Debreczeni Emlenör«
 egész terjedelemben már közölte, sőt áll-
 lást is foglalt mindkét lap a polgárság
 jegesült óhajátása mellett, hogy a Felségé-
 nek látogatása alkalmával a házi gazdai
 tisztet és kötelezettséget falainkon belül
 senki más, sem a testvér hitóság, sem
 magán vagy hivatalbeli egyén nem gyakor-
 rohatja, mint az összes polgárság nevében
 maga a város.

Megköveteli és megérdemi ezt azon
 törhetlen ragaszkodás és alattalói hűség,
 melylyel a polgárság egyenként és össze-
 sen a legalkotmányosabb magyar király fel-
 kent személye és a legmagasabb urakodó-
 ház iránt viseltetik.
 Ezen alattalói hűség, szeretet és
 ragaszkodás nevében mi nemcsak óhajuk,
 hanem meg is követeljük hatóságunktól azt,
 hogy módot és alkalmat adjon a Felsége
 idejövételének alkalmával arra nézve, hogy
 Debreczen város tős-gyökeres polgársága
 és minden rendű és rangú lakossága ki-
 fejezésre hozhassa egy minden tekintetben
 kifogástalan ünnepélyes fogadtatással azt,
 hogy mennyire tudja méltányolni a Felsé-
 gének abbéli legmagasabb elhatározását,
 hogy az Ér-menten tartandó nagy had-
 gyakorlatok alkalmával városunkat és an-
 nak polgárságát legmagasabb látogatásával
 kitüntetni óhajja.
 A közhangulatnak illetően nyilvánulá-
 sával szemben nem hisszük és nem is fel-
 tételezzük, hogy akadjon hatóságunk és a
 közgyűlés tagjai közt csak egy is, a ki
 akkor, a midőn a Felségét falaink közt
 átvölözni szerencsénk leend, hogy megelé-
 gednék a fogadtatásnál azon szereppel,
 melyet például na a házigazda tisztet és
 kötelezettséget a megye vennie kezébe — ré-

szére kijelöl, — és nem hisszük azt sem,
 hogy városunk hatósága bármely oknál
 vagy tekintetnél fogva megfélekedve kö-
 teletségéről, lemondana a városnak azon
 előjogáról, hogy a Felségét ez évi szeptem-
 ber 14-kén mint házigazda fogad-
 hassa.
 Ellenben megvagyunk győződve arról,
 hogy ha hatóságunk kellő időben és mó-
 don a legmagasabb udvarmesteri hivatal-
 nál tolmácsa leend a közhangulatnak és
 közóhajátásnak, s ha hozzá még tudomá-
 sára juttatja azt is, hogy a Felségének
 méltó fogadtatására csak egy helylyel
 — a városházzal — rendelkezünk, mely
 szeptember 14-ig a legmagasabb látogatós
 czéljaira minden tekintetben rendbeho-
 tható, hogy akkor misem fog utjában ál-
 lani annak, hogy a legmagyarabb város
 polgársága saját házában fogadhassa ko-
 ronás királyát és gyakorolhassa igaz ma-
 gyar hűséggel és alattalói hódolattal a
 házigazdai tisztet és kötelezettséget.

Elvárjuk tehát hatóságunktól, hogy
 szem előtt fogja tartani nemcsak a köz-
 hangulatot, hanem a politikai rezout is, s
 hogy mindkettőnek alapján megfogja tenni
 a dolog természete által követelt tapinta-
 tassággal a szükséges intézkedéseket az
 iránt, hogy a fogadtatás minden irányban
 méltó legyen Debreczen multjához és jele-
 néhez, valamint hogy a vendéglátás formá-
 jára, mérvére és módjára nézve is megie-
 lő legyen a lakosság óhajának és loyális
 érzületének.

Ebben bizván, még arra kérjük a ha-
 tóságot, hogy a legmagasabb udvarmesteri
 hivatalnak a közel napokban ide érkező
 küldöttje előtt tárja fel leplezetlen őszinte-
 séggel a helyzetet és adjon kifejezést a
 párt és osztálykülönbség nélkül nyilvánuló
 közóhajának, mert csak akkor fog Debreczen
 valódi örömmünnepet ülni, ha koronás kirá-
 lyát mint házigazda ádvölözheti.

— **Belföldi hírek.** Az Andrássy
 szobor-bizottság gróf Szapáry Gyula
 elnöklete alatt tegnap tartotta meg alakuló
 gyűlést a miniszterelnöki palotában. — A
 megye egy matematikai tansze-
 kere pályázatot hirdet a hivatalos lap. Határ-
 idő az évi augusztus 31. — A király-
 kisasszony kelegyéje. Maria Va-

leria királykisasszony kelegyéjének a várba-
 zárban rendezett kiállítására kedden zárult be.
 A három napon át, a meddig nyitva volt, a
 cég 15 ezer, s a várkapitányság haterer csa-
 ladi belépőjegyet osztott ki. Legkisebb számi-
 tás szerint legalább 30 ezer személy nézte
 meg a kiállítást — Főispáni beiktatás.
 Kürthy Lajos Liptóvármegye ujonnan
 kinevezett főispánjának beiktatása e hó 28-án
 fog vevemenni a megye székhelyén. — Az
 aradi lovaskaszárya ügye annyira
 előrehaladt, hogy az építkezést még talán ez
 évben megkezdik. Az építési költségek mint-
 egy fél milliót fognak tenni. Ebből pótdó
 címén 31.432 frt fogja terhelni Arad megye
 lakosságát.

— **Külföldi hírek.** Orosz hadgya-
 korlatok. A krasnojelszoi táborban
 összevont orosz csapatok gyakorlatai, melyek-
 ken később Vilmos német császár is jelen lesz,
 e hó elején megkezdődtek. Ez idő szerint még
 csak a kisebb gyakorlatok folynak s különöse-
 az éjjeli szolgálata fektetnek fősúlyt. — Ki-
 vándorlók. Száz török család vándorolt ki
 tegnap Bulgáriából Konstantinápoly felé. —
 Archiar d parancsnoksága alatt álló ex-
 pedíció-csapat Segu-Sikaros bevetéle után
 vereséget és tetemes veszteséget szenvedett.
 Archiar d és francia senegali gyarmat helyze-
 tete állítólag veszélyeztetve van. — Vil-
 mos császár hazatérőben van mar északi utjáról s e hó 27 en Wilhelmsh-
 ahenbe érkezik. Az a hír, hogy a császár ut-
 közben Helgolandban kiköt s jelen lesz a szig-
 et feláttelel, nem nyer megerősítést. —
 Kitiltott lap. A „Pester Lloyd“-ot Szer-
 bia és törvényes intézményeivel szemben ta-
 nusított folytonos ellenséges indulata, valamint
 a sajtótörvény 10 szakaszának megsértése
 miatt Szerbia területéről kitiltották. — Ga-
 rasia ninnál. A „Fr. Bl.“ levelezője
 beszélgetést folytatott a volt szerb külügyminisz-
 terrel. Garasin megelégedését fejezte ki lá-
 togatója előtt a felett, hogy — a francia la-
 pok jelentései szerint — a szerb „sertes-ke-
 des“ véget ért. Azt hiszi, hogy Káinokynak a
 delegációk előtt tett nyilatkozatai csak vé-
 letlenül függenek össze a kellemetlen affaire-
 rel. Azok, kik a Szerbiát körülvevő osztrák
 és magyar monarchiával való közgazdasági
 bonyodalmat „Austria és Magyarország
 való emancipáció, via Salonich“ jelszavával
 velik egyszerűen megszüntetni, felelik, hogy
 Szaloniki épp oly kevésbé tulajdona Szerbia-
 nak, mint Zimony. Garasia a passzív vá-
 rozást javasolja, míg a „valótlanságok és le-
 hetetlenségek“ rendszerét magától véget é-
 — Kossuth Lajos orvosa tanácsára
 Turinból ádules czéljából a Comotó vadregé-
 ayes vidékére utazott, hol a nyár egy részét
 tölteni szándékozik.

Riporter Tiszánál.

Tisza Kálmánról a napokban az a hir
 kelt szárnyra, hogy Nagyváradon sebes haj-
 tásért rendőrség elé állították, s mentelmi
 jogának felfüggesztését fogják kérni.
 Ez alkalmából a „Bp. U.“ következő
 ötletzerű látogatásról ad józú tudósítást
 ilyenformán:
 Geszt, július 12.
 Nagyváradra érkeztem után azonnal a
 kis Páris (igy nevezik a beaszólított Nagy-
 váradot) egyik fikerébe vettem magam s
 a kizelhető gyors hájtást kértem az ember-
 séges fekete subás kocsiostól.
 Ez ravaszul csipetett a szemével, s
 csak annyit mondott, hogy:
 — Oan nincs!
 Főlemelkedtem a kocsiab s jól meg-
 mustrálva a két sovány gebét, lemondolag
 szóltam:
 — No, no, hát a hogy lehet!
 — Instálom, — felelt a sértődött bi-
 harisfi, nem a lóban van a hiba, mert men-
 nének ezek mint a fia sárkány, hanem hát,
 tetszik tudni, tilos a sebes hájtás a városban.
 Eő kegyelmességit is elitéli a futvást-futás-
 ert; mert hát, tetszik tudni...
 — Tudom, tudom, atyafi; hanem a vá-
 roson kívül aztán haladjunk am, mert elta-
 láljuk szalasztani „eő kegyelmességit“!
 — Nem azt, uram, mert biz új kelme
 ki sem mozdul a geszti hódályból, csak ak-
 kor, ha a kaszinóban gyűlést tartanak; mert
 most eő a nagyvárad nagy urak feő-feő szó-
 vívojé és parancsolója.
 Utközben nagyon sok érdekes helyi
 adatot juttattam birtokomba a beszélés férfi-
 s a többek közt azt is előadva, hogy legutóbb
 szintén „Tisza Kálmány eő nagykegyelme-
 ségre szavadzott“, de csak az alatt a főtél-
 tel alatt, ha megmutatja neki a híres bihari
 pontokat.
 — És megmutatta?
 — Nem ú mutatta meg, instálom, ha-
 nem a feő-feő szójája: a Mörincz Palya na-
 sága. Annye de szípek vótak! Akkurát oly-
 nok vótak, mint az arany pinkek, de nem
 adott belőle egyet sem, hanem hogy nagyon
 folyt utána a nyálam, hát egy ötös bank-
 nótácskával vigasztalt meg. Azt mondta a
 Mörincz nássága, hogy ezekkel a híri pon-
 tokkal mindent el lehet érni, a mit csak a
 szeme-szaja kíván.
 Lassankint mégis csak bedöcögöttünk a
 nagy ur geszti kastélyának udvarára.
 Rögön kilépett a folyosóra egy csinos
 szobaciczus s ez megértven szándékomat,
 rögön eő excellenciájához vezetett, a ki é-
 ppen ebéd utáni szieszáját tartotta, a ver-
 dára ayiló hűvös szobában.
 Csakhamar élénk társalgásba merültünk,
 Visszátartottak! — folytató tovább. Vi-
 gyáztak rám.
 Ki tartóztatott?
 Hova akarsz ma röpülni? kérde Eliz,
 szokása szerint nem felelve kérdéseimre.
 Olaszországba, ama tő partjára, hisz
 emlékezhetel még.
 Eliz tagadolag rázta fejét. Most vettem
 csak észre először, hogy arca már nem volt
 átlátszó többé. A hóféher szint rózsaszín vál-
 totta fel, s a merev szemekből mindinkább
 élet sugárzott ki, mint a kigyók szemei, me-
 melyek hosszú merevség után a nap éltető su-
 garaira megelevenednek.
 Eliz! — kiáltám. Ki vagy te? Mondd
 ki vé re hat! Könyörgök!
 Ó erre egyszerűen egy nagyot ásított.
 Bosszankodtam s megakartam ezt torolni. —
 Egy gondolatom támadt hirtelen: Párisba
 menni.
 Ott aztán — gondolám magamban — bő
 alkalmat fogok neked szolgáltatni a féltékeny-
 ségre!
 No várj csak!
 Eliz! — mondam aztán hangosan, —
 ugye ár te nem veted meg a nagyvárosokat,
 mint teszem fel hát Párisot?
 Nem!
 Nem? Nem tartózkodol a kivilágított
 helyektől sem, — például a Boulevard-tól?
 Hisz az nem napfény!
 Nos hát akkor vigyel a Boulevard des
 Italiens're!
 Eliz a válláról hosszan leomló lepelt
 fejemre takarta. — Sajátságos fehér kód vett
 most körül s ugy érzém, mintha a mák ká-
 bitó illatát lehelném be. Rám nézve nem lé-
 tetett a világ; ez önkivületi állapot, az érzé-
 kek e pillanatnyi szűnyvőződása azonban nem
 sokáig tartott.
 (Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN“ TÁRSÁJA.

»Viziók.«

Irta: Turgenjev Ivan
 Fordította: Publik Ernő.

És csakugyan a szobám ajtaja előtt vet-
 tem magam észre — egyedül. Eliz eittunt.
 Hő kutyám elem futott, sajnálkozva te-
 kintgetett reám, megnyalagatta forró kezeimet,
 s azután magamra hagyott.
 Úgyyel-bajjal vászorogtam ágyamhoz
 s még mielőtt letudtam volna vetközni, —
 elaludtam.
 XVII.
 Délelőtt fejjőrősem voltak, tagjaimat
 alig birtam vonaszolni a fűradástól.
 De rá sem hederitettem az egészeze, in-
 kább bosszus voltam magamra, gyöngeségem,
 és gyávaóság miatt. Igen! Eliznek igaza
 van! Én csüggedek s elhagynom röpülni a jó
 alkalmat, a helyett hogy felhasználám. —
 Szemtől-szembe láthattam volna Caesart s én
 elillanok mint félenk gyermek a vesszőtől,
 Stenka Razint, s én haza vágyom. Oh! én
 gyáva! gyáva! Vagy mindez csak álomkép?
 kérdem magamtól végre.
 Gazdasszonyomat hívtam.
 „Marfa! Nem tudod, mikor feküdtem le
 tegnap?“
 „Kedves uram! ki tudá azt megmon-
 dani?“
 De ugy gondolom, már nagyon késő le-
 hetett. Mert mikor elmentél hazulról, már be-
 sötétedett volt és, ha jól emlékszem, ugy é-
 féltjét tértél csak vissza, midőn hallottam is
 lepteid zaját halókamrában. Nem is valami
 nagyon éjféltjét még sem, mert nem sokára
 meggyiradt.

Tegnapelőtt is így volt ez hasonlóképen.
 Talán súlyos gondok gyötörnek, hogy nem
 bírsz aludni?
 Ugy? gondolám én. Semmi kétség többé,
 az éjjeli kalandok tehát nem álomképek!
 Mondd csak Marfa, hogy nézek ki ma?
 folytattam fenn hangon.
 Hat ami azt illeti! No de hadd néztelek
 meg először!
 Igy ni! Hát — hát az arcod kissé be-
 van esve, halvány is egy kicsit, nincsen benne
 még egy vércsepp sem!
 Kissé zavarba jöttem és elküldtem
 Marfát.
 Ebbe vagy belehalok, vagy megbolondu-
 lok, mormogam az ablakba kikönyökölve. A
 dolog vészelyes, ezért hát véget kell szakíta-
 nom. — A szívem is oly különös módon
 dobog.
 Valabánszor röpülök, mindig ugy érzem,
 mintha valaki a szívemet összeszorítaná, min-
 ha valami előmedezne belőle, mint tavasszal
 a zsenge nyírfa nedve, ha a fejszét belé vág-
 ják. Nem jól van ez sehogy sem. Aztán meg
 Eliz csak altat s játszik velem, mint macska
 az egerrel. Pedig hát ugy látszik, nem akarja
 vesztetnem, de ha mégis... remít!
 Hatha a gyors repülés artott meg nek-
 kem. Van benne valami. Azt mondják, Angli-
 ában óráként nem szabad 120 versztetnél sebe-
 sebben haladni a vasutaknak. Félig meddig
 mar le is mondtam minderről, de mikor az
 estevelti uz óra elkövetkezett, ismét ott állot-
 tam a vén tölgy fa előtt.
 XVIII.
 Komor, kellemetlen hideg est volt; esőre
 állt az idő.
 Legnagyobb meglepetésemre a tölgynél
 nem volt senki. Nehánszor fél s le sétáltam
 a közelben, majd ismét visszatérve, az éjjeli
 sötétségben, amennyire csak lehetett, igyekez-
 tem körül tekinteni, nem jött senki. Megint

vártam egy keveset s nehánszor Eliz nevé
 kiáltottam hangosan s hangosabban, de siker-
 telennül. Ez egészen levert, fájt nekem. Előbbi
 elhatározásaim, gondolataim, melyek nap hosz-
 szant elfoglaltak, eloszlottak. Most sehogyse
 birtam azon gondolatlal megbarátkozni, hogy
 Elizt nem fogom látni többé.
 Eliz! Eliz! Jer hát végre! vagy nem
 látlak többé? — kiáltam meg egyszer utó-
 jára.
 Egy közeli fa tetején egy ámából fel-
 riasztott varjú kiakarván bontakozni a lom-
 bok közül, csapkodott szárnyaiava, — de Eliz
 még mindig nem tűnt elő.
 Lecsüggesztett fejjel tértem vissza az
 utra.
 A sötét fűzfalombok ott a tő partján
 már láthatók lettek; — ablakomból egy ál-
 mafa lombjain keresztül gyönges fény szűrő-
 dott ki, mely fényugár időről időre, mikor a
 fa mozgott, eltitánt s ismét előcsillámolt,
 mintha csak valami ember lesben kandikálna
 utáam.
 Egyszerre csak zajt hallok a hátam mö-
 gött; mintha a levegőn át suhogna valami, —
 e pillanatban érzem, hogy valaki hátulról át-
 karol es felelem, — mint mikor a sólyom
 egy kis madárkárú csap le, melyet martale-
 kál magának kiszemelt.
 Eliz volt, a ki leröpült.
 Érezem arca tűzét, puha karjainak he-
 ves szorítását.
 Itt vagyok! — mondá ő.
 E perczében egyszerre szállt meg az ijje-
 delem és öröm.
 Miért kestél oly soká? Vagy talán már
 nem is akartál eljönni? — kérdem.
 Te sovárogtál utánam? Te szeretsz en-
 gem? Oh! igen! hisz az enyém vagy!
 Az utolsó szavak csodálataba ejtettek;
 nem tudtam mit feleljek.

a melynek folyamatát a következőkben adhatom:
En: Nagyméltóságod bódognak érezheti magát, itt, a bajos környezetű kastélyban, a hol csönd és elégedett nyugalom honol.

Ó (Keszérü mosolylyal): Igen, jól esik nyugodnom ama küzdelmek után, a melyeket imádot hazám érdekében, szent meggyőződésem sugallata szerint folytattam.

En: De egy kissé mégis nagyon távolra méltóztatott elvonulni a fővárostól. Hiszen ide a fontosabb politikai hírek is elkövetkeznek. Lám, Bismarck sem Warzsinba költözött, hanem a Berlinhez sokkal közelebb fekvő Friedrichshagenba.

Ó: En egyelőre nyugodni akarok. Eleinte magam is a közelben kívántam maradni. Legelőször Kőbányára gondoltam, de ez aggodalmakat okozott Mörz Pálnak, a ki ott nyaral; aztán Erzsébetfalvat szemeltem ki, hanem ott Morzányi Károly nimbusának árthatam volna.

En: A nagyváradiak hűsége nagyon jól eshetik excellenciádnak.

Ó: Valóban megható vonalozommal vannak irántam. A nagyváradi fiúk egyik legszebb jellemvonása a pártfogóelem és a kitartásban való bizalom. — Büszkén viselem a nagyváradi kasziadó elnöki címét, a magasztos rangra mint mindig az egyedüli jogosított többség emelt.

En: Apropos! Többség! Az országgyűlés mostani többsége még mindig excellenciádnak híve, így tehát nem alaptalanul remélhet.

Ó (rejtelmesen): ... hogy az, hogy én a józan többség ama számtalanszor kifejezett akaratainak, hogy személyi viszonyoktól és érdekektől eltekintve, hódoljak annak, hogy legyek ismét szövetséges és vezetője annak az egyedül célra vezető irányúnak, a mely a meggyőződés és elvek fentartása mellett bár de, hogy félre ne értessem, csak is a politikában, némi, hogy úgy mondjam megszorítások mellett, engedéssel jár. — Ugy-e bár, ezt akarta kérdezni tőlem?

En: Bocsnát, nem azt; hanem, mivel az országgyűlés többsége még mindig excellenciádnak híve, tehát remélhető, hogy támogatni fogja abbéli törekvéseiben, hogy Nagyváradot világórássá tegye.

Ó (diplomatahoz illő fanyar mosollyal): Ezt remélem és óhajtom is. Csak a napokban volt nálam Kacz Miska nagyváradi főjegyző s kijelentette abbéli reményét, hogy véglegesen szerettét városukba tessen át székhelyemet.

Ó hiszi, hogy ezzel különösen az idegen forgalom óriási lendületnek indulna. Hanem, fájdalom, nekem számolnom kell az ország nagy többségével is s a közhíjtásnak nem állhatok ellent és így telire ismét Budapestre költözöm.

En: Szabad tudnom: talán a várba?

Ó (pikánsul): Hogy az, hogy ez lehetséges volna, s hogy azt, hogy ezt elérjem, bár szándékom, nem mondtam, hogy tervelem. De hogy azt, hogy semmi sem lehetetlen, tagadnam, egyszerűen lehetetlen tagadásnak nyilatkozhatom.

En: Még csak egy kérdést. Mivel mulattatja magát excellenciád úgy napközben üdüléssel?

Ó: Olvasom a „Nemzet“-et s gyönyörködöm Gajári hűségesen egyszerű stílusában, Csernátoni verszetül maró „Rovásá“-ban és mindnek fölött Claquehutes Frigyes magvas tárczacikkeiben. Más semmit sem olvasok, kivéve

saját elmondott beszédeimet, a melyeket közelebb Mikszáth Kálmánnak, pártom egyik kitüntetésének előszavával hozatok az áfrikai és ázsiai könyvtárakhoz, ezzel a címmel: „A legsötétebb ragalomban.“

En: Ennélfogva excellenciádnak a helyzetre vonatkozó nézetét abban összegezhetem...

Ó: (közbevégyva kipirult arcczal): ... annak, hogy személyes pártom ujerőre jussom lehetősége ki van zárva, tagadással találkozik, s hogy annak lehetősége, hogy új helyzetek állanak be, nem lehet, o y tagadás, a melynek lehetetlensége teljesen világos...

Végválasz.

(A „Debreczen“ folyó, évi 128. és 134. számban megjelent „visszaélések a városi boradó kezelés körül“ című cikkezre.)

Az 1885-ik évben, a mikor kimerőkkel és kismértékbeni elárúsítókkal egyesség nem létezett, köztudomású dolog, hogy azok törvényzabta szemléivel bírtak, abból évi fogyasztásai a legbiztosabb megállapított voltak, következésképp oly egyesség, melynek fogyasztása ösmeretlen lett volna, létre nem jöhetett.

A volt hecoliterékent 2 frt 23kr borfogyasztási adó mellett, kincstárnak ez címen fizetett bér magas volt, 1886 évben annak emelkedése később a 2 frt. 23 krnak 3 frt 35 krzárta történt törvényes felemelése folytán súlyosodott teher kényszere alatt keletkeztek, a városra előnyrel járó, kimerőkkel egyességeinek, mikor már a fogyasztások adatai kéznél voltak, 1888 évben bizottságilag történt megfelelő felemelése.

Egyességgel bíró kismérők és magánborfogyasztók évi fogyasztása adatait, a fogyasztási-adóhivatal személyzete hivatalosan a vezetőkönyvek, előjegyzések és szemlévelből gyűjtötte, és szolgáltatta kezemből az egyességi ajánlat beérkezével, nyílt dolog tehát egyességgel bírók egyességi ösmerék helyes volta, mert egyrésztől a hivatal személyzet ellenőrzése, más részről az egyességet előfordító meggyőződése, és így minden lehető visszaélés kizárása mellett, keletkeztek, és a további fogyasztás arányában emellett.

A cikkek írója rozszakarutalag legből kapott, és így nem létező adatokkal kívánja a kezelést gyanúsítani, azzal az erővel adatait és az arra épített árárosádat megkérdőjelelte volna hogy igazolhatatlan állításai, meg nagyobb feltűnést keltsenek.

Azon állítás ellen, hogy visszaélések vannak a városi boradó kezelése körül: nincs meggyőző igazolás, mert két száma igazolhatom a törvények és szabályok pontos megtartását.

Debreczen 1890. évi július 17 én Mannó Kálmán Debreczen sz. kir. város fogyasztási adó és vám-felügyelője.

HELYI HÍREK
* Polgármesterünk a királyi tábla epuletyében Budapestn új eredményrel járt az igazságügyminiszterrel s legközelebb fogja összehívni a bizottságot, melynek utazása eredményéről jelentés teendő. — Örülünk a szép sikernek.
* Nagy Vár ad város tanácsa — előre látható intézkedéseket tesz a királyi fogadtatási napokra; — a bevonulási utczát, tereket kipirult arczán. Utasaink is megállítják lovaik jarását s egy két fegyveres tanyát keres pihenőre.

A kincstartó.

— Történelmi beszély. —
Írta: Dr. Bayer Ferencz.
(Folytatás.)
Annyira belemélyedt gondolataiba, hogy észre sem vette, mikor Hieroslaw újra belépett szobájába, s nem akará fölzavarni Hampót, ki még mindig az ablaknak fordulva áll vala, szemléletl a kandeló csécsebecéit. A párkányzat szines rózsái közül az egyiknek levele fel-tűnően kiáll társai magasságából s felkólti a cseh irnok kíváncsiságot; érinti ujjával, hogy okát vizsgálja, s erős csettenéssel felszökik kétélfől a kincstartó ajtja. Hampó összerenzen e hang hallatára, megfordul, de ijedsége elnémitja perczekre. Ó felelte leszorítni a rugó fejét.
— Mit csináltál szerencsétlen? rohania meg az arulót; de aztán nyugalmat színelve folytatja keserves mosolylyal: itt tartom el látod amin van; mert különben nem volna biztonságban. Nezzé fogd — nyujt neki kis zacsok edzstpezt oda — de aztán nem tudsz semmiről s nem is láttál semmit. Van még egy tervem, szakodba vág, ertesz hozzá és fáradságodba sem igen kerül — mondja tovább miközben háttal fordulva a kandelóhoz, titkon becsappantatja a szekrényajtókat — új ide mellem, hallgasd meg s ha kiviszed, meg leszünk bosszulva mindketten s én urrá teszlek; láttad, van miből!

sokára hallatok magamról s akkor eljöhöt te kegyelmed lakodalmára!
6. A l e a n y r a b l ó.
Hol öblös kanyarulat után keletre fordítja deli futását a Száva, s nyájias halomlan-czolatok között zugva tolnak habjai, a deli láthatáron pedig messzünnen sötétlnek Szer-bia sziklás bergei, — ott épített rohamos sietséggel Mohamed 1470 ószén Szabács várát.
Thuz János a szerémi bár nem merite hadavál megakadályozni a törökt s munká-jában, s portyázó betöréseit is tetlenül nézte.
Mátyás cseh táborzásában értesülvén a dolgok ily állásáról, parancsot küldé Budára, hogy Ország Mihály nádor meg Gábor a kalocsai ersek a maguk dandaraikat kiegyessze apptervárad királyi zsoldoshadddal, egysülje nek Magyar Balázs új bannal a törökt verjék el a Száva partjáról, Thuzt pedig küldjék rab-láncon Visegrágra.
Számos hadnéppel vala azonban meg-rakva Szabács, úgy hogy Magyara hiába ost-romlák több ízben. Nem maradt tehát egyebb teendőjük, minthogy szemben amazai ók is várat emeljenek balpartján a folyamank, s őrszettel kísérték a Tar mozdulatait. Az új erősség nyugalmat biztosítá a vidékek, innen-főlde legalább nem tönk becsapásokat magyar földre az oszmaok, vesztg maradvánák hozs-zasán.
Ország mindazonáltal nyugtalankodik, de nem másért, mint szept Piroksa leányáért, kit éppen akkor kelle magára hagyja amikor hité szerint Budara az összeesküvőkől nem vala biztonságban; mert a király új nehány nappal utóbb mint a nádor Hampóék gyűlését fölfedezte volt rendelte őt az alvidekre. Most tehát üzenetet küldé, hogy leánya után jöj-jön s apai szive aggodalmait jelenlétével elosz-lassa.
Örömmel kapott a szép leány az alkai-

val látja el, a rendező bizottságot megalakítja s e czélból közelebb rendkívüli közgyűlés is tartatik. Mialtauk Debreczenben is készül megmozdulni a t. előjáróság s mint haljuk vasárnap délelőttre a polgármester ur széle-vebb körü értekezletet fog a tárgyban a város-házánál egybehívni.

* Vasúttgy. Az épülő debreczen-f.-abo-nyi vasútvonalon a felépitmény munkálataival már a hortobágyi csárda közelében vannak. A földmunkákat a földi árterén serényen fo-lylik s több ponton kész állapotban magaslanak a töltések; Fűred és Poroszló közt a töltés munkálata közel van a befejezéshez; e részen az Eger hidjánál hét czölöp-verőgép működik a jaronveréssel Abonytól Poroszlóig a felépitmény sinezse teljesen keszen van, mig Poroszlótól a révig a sinek a talajra rakattak ideiglenesen az anyagoknak a hidépítéshez leendő szállítása végett. — A hidnál az első mederoszlop czölöpei mind leverettek s most az utánverések történeke, úgy hogy e hónap végére s munkálat keszen lesz, ugyszintén a poroszlói hidő hasoa munkálata is. A másod-ik mederoszlopál a falazás megindult s még e heten megkezdetik a süllyesztes sürített le-vegővel; a harmadik pillérel a süllyeszto-szekerényel szerelésisa dolgoznak, mig a ne-gyedikkel a hidoszlop süllyesztése 17 méter-nyire van a 0 pont alatt. A keszen levő na-gyobb legszűrítőgép közelebb szintén megkezd-i munkódését.

* Személyi hír. Forinyák hoavéd aitalornagy, Jozsef főherczeg adlatusa tegnáp d. u. Debreczenbe érkezett.

* Az iskolai értesítőkét a fővárosi hir-lapok tömegesen közik hasábjakon; feltűnő azonban hogy epen a minket legközelebből érdeklő debreczenit a n i n t é z e t e k est már több évi megfigyelés után tapasz-taljuk. Ajánljuk a vezető uraknak figyelmebe ezen körülményt, mert el nem képzelhető, hogy a mit más városokbeli tanintézetek elkészíthetnek a vizgák után egy-két hét alatt azt epen csak minalnak ne tudnák meg-cselekedni?

* Debreczeni vadász társaság e hó 19 szombatot délutána 6 óraker választmány-gyűlést tart, városháza nagy tanács termében. Az elnökség.

* Hirdetmény. (Az állami italméresi jöve-dekre vonatkozó 1888. t. cz. nemely há-tározványainak kiegyesszítéséről szoló 1890. XXXVI. t. cz. végrehajtása tárgyában.) 1. Az 1890. évi XXXVI. t. cz. értelmében, mely törvény 1890. június hó 14-én lép életbe, mindazok, a kik nyílt helyeken égetett szesz-es folyadékoknak nygban, vagyis lega'abb 100 liter tévő vagy azt meghaladó mennyiségben, illeték- és adomentes elarúsításával szande-koznak foglalkozni, erre a pénzügyi hatóság engedélyt kötelesek kieszközölni. Az engedé-lyes szesz-nagykereskedők Trencsen, Árva, Lipto-, Szepes-, Sáros-, Zemplén-, Ung-, Be-reg-, Marmaros- és Beszterce-Naszod várme-gyekekben, valamint a pénzügyminiszterum al-tal rendeletit uton esetleg még kijelölendő várme-gyekekben, az általuk beszerzett s illetve eladott égetett szesz-es folyadékokról bevételi és kiadási arajjegyzékek vezetése kötelez-ve. 2. Az eddigi szesz-nagykereskedők, ha engedély iránti kérvényüket legkésőbb 1890. évi július hó 31-ig nyújtják be, vállalatukat kérvényük jogerjű elintézésig akadálytalanul gyakorolhatják. Az 1. alatt felsorolt várme-gyekekben az ilyen szeszkereskedők bevételi és kiadási arajjegyzék vezetése má 1890. é. július hó 15-étől kezdve kötelezve. 3. Azon

egyéneknek, kik sem a szeszkereskedők, sem a szesztermelők közé nem sorozhatók s kik a törvény életbelépte előtt égetett szesz-es folyadékoknak nygban való adá-vevéssel fog-lalkoztak, de jövőre néve szeszkereskedők engedélyre nem tartanak igényt, legkésőbb 1890. évi aug. 1-ig benyújtandó kérvényükre megengedheti az illetékes kir. pénzügy-igazgatóság, hogy fenmaradt készletüket — újabb beszerzés szigorú kizárásával — a kör-ülményekhez mért záros határidő alatt és ki-adási arajjegyzék vezetése mellett engedélyes szeszkereskedőkké, likőr- és rumgyárosokkák, avagy kimeréssel vagy kis mértékben való elárúsítással foglalkozó adóköteles felelnek elárúsíthassák. 4. Szeszgyárosok (szeszfőzők), szabadraktarak tulajdonosai, likőr- és rum-gyárosok az égetett szesz-es folyadékoknak 100 liter tévő, avagy azt meghaladó mennyi-ségben való elarúsítását pénzügyigazgatósági engedély nélkül is gyakorolhatják, de az 1. pontban jelzett várme-gyekekben kiadási ár-ajjegyzéket kötelesek vezetni. 5. Azok a szesz-főzők, kik a szeszadót a főzőkészületek termelőd-képessége szerinti általányozás vagy szabad egyezkedés (megváltás) alapján fizetik (mint pl. az ugynevezett kistűsotók) arajjegyzék vezetése nem kötelezve; ha azonban az alábbi 7 pont szerint adomentes szesz be-szerzésére engedélylyel ellátott olyan me-zőgazdának vagy iparosoknak aduak el szesz (pálinkát), kik azt más községbe (beszedési körbe) szállítják; a vevő felek részere, ezek engedélyének keltéré és számára való hivat-kozással, szintén eladási barcház avagy olyan igazolványt kötelesek kiszóigáltatni, melyből a vevő neve s az eladott czikk mennyisége és minősége kivehető legyen; az 1. pontban jelzett megyékben ezenkívül minden eladást a vevő feltől beszerzett bejegyteleu ellenanygt-va vagy vasuti stb. feladóvényével köte-lesek igazolni. 6. Égetett szesz-es folyadé-100 liter tévő vagy azt meghaladó mennyi-ségben az ugyanazon községben (beszedési körben) lakó szeszfőzőkől, szabadraktár-u-lajdonosoktól, likőr- és rumgyárosoktól, vala-mint engedélylyel ellátott szesz-nagykeres-kekdőktől kizárolag saját használatra, vagy ha-zi szükségletre (egy kegyeren levő hán pé-pők és cselédjeik részere, mezőgazdasággal foglalkozókna az mezőgazdasági napszamosak részere is, kik napi berukon kívül szesz-járandóságban is részesülnek), valamint ipari célokra, italméresi adótló mentesen küön pénzügyi hatósági engedély nélkül szerezhető be. 7. Pénzügyigazgatósági engedély mellett a mezőgazdasággal foglalkozók saját haznápók és cselédjeik, valamint azon mezőgazdasági napszamosaik részere, kik napiberukon kívül szeszjárandóságban is részesülnek, valamint az iparosok ipari céljaikra a szesz (pálinkát) 100 liter tévő vagy azt meghaladó mennyi-ségben italméresi adótló mentesen az ugyan-azon községben (beszedési körben) szesz-es itatok kimerésere pénzügyi hatósági engedély-lyel bíró adóköteles felektől, valamint mas községben (beszedési körben) levő szeszfőzők-ől, szabadraktár-tulajdonosoktól, engedélylyel ellátott szeszkereskedőktől és szesz-es itatok kimerésere pénzügyi hatósági engedélylyel bí-ro adóköteles felektől is beszerzhető. Egy é ugyanazon községbeli mezőgazdák italméresi adótló mentes szesznek (pálinkának) egyeket legalább 100 liter tévő mennyiségben való beszerzészetes iránti engedelyt a községi előjáróság után együttesen is folyamodhatnak; ez esetben a községi előjáróság az egyes fo-lyamodokra vonatkozólag megkülvantato ada-tokat az előirt minta szerint szerkesztendő

— Irgalom, kegyelem! siránkoznak a visszateretők; kétségbeesés tördeli kezököt s patakoz könyvük omloanaak.

— Onokón áll, szép hölgyeim, hogy irgal-mat ismerjenek e derek hadnakkal szemben, — mond a rablóvezér s ördögi nevetés rutítja torzarczát.

E hangra felüti szomoruan lehosztott fej-t Piroksa, szeméblő elapadnak gyöngy csep-jei a fájdalomnak haragos bosszu és szegyen-langba borítja arczát.

— Hieroslaw, te undok féreg — kiált és ajkai remegnek — királyim kegyelme ily vakmerőségre bátorit? Utanálóló zsvány ki leveys nappal megtamadod a bekés utast, ocsmány ördögi lelked mit akar velünk?!

— Csak csöndesedjek galambon — vi-szonoz az irnok — majd turbekoi meg velem is. Mit akarok? Hát völegényt hozok; ily gyöngyü virágszálnak szakasztalan kar volna elhervadnia; ea majd a letarított mező fogok csak bögöszni.

Képebe hajtotta szeme a vért, — Piroksa némán takarta két kezével szem-eit.

Hieroslaw ama beszéigetése után Hampó-val nagyon kereste a nádor cselédsegének bar-rárságát, a mire a kincstartó elegendő beszéd deli látta el. Kivált a mióta Orszagh a deli határ vedelmére szállott, aapos vendég vala, úgy szólván, a háznál.

A mikor azután megtudta, hogy Piroksa apjához megy, keszen vette ő is régen kikövé-csolt tervével. Megvesztgette a kíséret leg-nagyobb részét és csapatot fogadván ama zsebrakok közül, kik mióta földülta a csehak rablófészként Matyas, csekszaftaik módjára vonu-lának vidékről vidékre és jó pénzért mindeare használhatók, — egy nappal előbb indula Bu-daról, hogy e helyütt hatalmába kerítse kisse-met áldozatát.

(Folyt. köv.)

kimutatá...
hitelesen...
mutatást...
elé teljes...
nyert ca...
mentesen...
gedni, va...
8. A szes...
raktár-tul...
soknak, a...
dóknak, a...
mérőknek...
ellátott m...
telével, m...
nyílt hely...
mérési ad...
lye nekül...
meghaladó...
vinni — u...
tilva van...
rosok az é...
igazolvány...
sítottnak...
láttamozat...
nyiségben...
csakis likő...
édesített e...
cognac, ru...
leges pálnk...
páinká stb...
zúl pedig...
de csakis...
megáll-pító...
mellett, m...
add szede...
legkésőbb...
Azon helye...
lagos alapo...
fűszer- és...
engedélyt...
elárúsításra...
következő...
erczkupakk...
zart edénye...
csemege-és...
földi palacz...
nacet, rumo...
italokat (a)...
zart edénye...
nál 0.5 liter...
linka, likőr...
a rumnál p...
nyiségben;...
szeszmerő...
talmaznia, ip...
sára vagy t...
tukken zárt...
gyobb és fel...
ben; az emi...
nebb a), b),...
árulást csup...
alatti beszet...
nek esetek...
mértékben e...
bor árának...
legalább 60...
len az árba...
tatik, mely...
nem haladna...
rök, valamint...
akkor tekint...
italoknak, ha...
legalább 1 f...
pauczk árará...
essék. Azok...
és vegyes ket...
t.-cz. alapján...
váó elárusíta...
már nyertek...
tani; a szesz...
ban az 1890...
a fennebbi h...
előtt tartani...
ban, a kiské...
vagy a czég...
megszabott m...
lyezett italké...
kir. pénzügyi...
jelenleg bíró...
tendő ilyen...
december 31-...
10. Az előz...
resletes hata...
határozatok...
rói szóltó tor...
összeállítására...
a "Budapesti...
számában lett...
kereskedővel...
kapható. — B...
A m. k. pen...
* Testve...
lelkész beköszö...
a nagytemplom...
v a g y o k " cz...
egyháztag költ...
az anyakönyve...
rezhető. Az eg...
czai templomba...
fordítatik.

kimutatásba foglalni, az adatok helyességét hitelesen igazolni... kimutatást az illetékes kir. pénzügyigazgatóság elé terjeszteni tartozik.

helyezésével már a jövő hét folyamán hirdetés útján fognak közzéadni... Zsiga Józsi jó hírű bandájának közreműködésével.

Hazánk s a külföld. Szegény tatár. A persah neje visszutatában Bécsből sajátos ajándékot kapott Bakuban.

de nek vala. Mivel pedig a suttygó szó mindig jobban terjed minden hangos kiáltásnál, csakhamar neszt vette a dolognak várnagyné nagyszonvóm is.

szeszkereskedők, sem nem sorozhatók s kik a... szeszkereskedők, sem nem sorozhatók s kik a...

szeszkereskedők, sem nem sorozhatók s kik a... szeszkereskedők, sem nem sorozhatók s kik a...

Table with 2 columns: Item name and price. Includes 'Gabnaárak' and 'Törvényszék' sections.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes 'Szép asszonyok büntetése' section.

Lapozgatva megvakult fölánokon ez a három esetet találtam, midőn a szigorú ítéletek komikus eseté váltakoztak.

KARDOS LÁSZLÓ DEBRECZENBEN, czepléd-utcza és piac-utcza. Ajánlja, mint időszerű cikket: nyári-, pique-, trico-, plüsch-mosópaplanait, mosó, színes alsószoknyáit, nyári, fehér és színes RUHASZÖVETÉIT.

